

Jan Paweł II

Serce Matki czuwa nad nami : nabożeństwo różańcowe przed figurą Matki Bożej Fatimskiej : (Rzym, 7 października 2000 r.)

Salvatoris Mater 3/2, 369-370

2001

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

- winien się wyrażać przez wysiłek naśladowania Tej, która jest cała święta, na drodze do osobistej doskonałości;
- winien wystrzegać się wszelkich przesądów i płytkiej łatwowierności, należycie interpretując, zgodnie z rozeznaniem Kościoła, nadzwyczajne wydarzenia, przez które Najświętsza Panna nierzadko się objawia dla dobra Ludu Bożego;
- musi prowadzić zawsze do źródła wielkości Maryi, stając się nieustannym *Magnificat*, hymnem uwielbienia Ojca, Syna i Ducha Świętego.

7. Drodzy bracia i siostry! „Kto przyjmuje jednego z tych najmniejszych w imię moje, przyjmuje Mnie” – powiedział nam Jezus w Ewangelii. Tym bardziej mógłby też powiedzieć: „Kto przyjmuje moją Matkę, przyjmuje Mnie”. Maryja zaś, przyjęta z synowską miłością, raz jeszcze wskazuje nam Syna, jak uczyniła na weselu w Kanie: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie” (J 2, 5).

Niech takie będzie, moi drodzy, przesłanie dzisiejszej uroczystości jubileuszowej, która w jednym hymnie pochwalnym łączy Chrystusa z Jego Najświętszą Matką. Ufam, że każdy z was zaczerpnie z niej obfite owoce duchowe i bodźce do autentycznej odnowy życia. *Ad Iesum per Mariam*, ale także *Ad Mariam per Iesum!* Amen.

Nabożeństwo różańcowe przed figurą Matki Bożej Fatimskiej³
(Rzym, 7 października 2000 r.)

Serce Matki czuwa nad nami

[21] 1. Na zakończenie tej przejmującej modlitwy maryjnej pragnę skierować do was wszystkich, drodzy bracia w biskupstwie, słowa serdecznego pozdrowienia, którym chętnie ogarniam licznych wiernych obecnych dzisiejszego wieczoru tutaj, na palcu św. Piotra, lub łączących się z nami za pośrednictwem radia i telewizji.

Skoro spotkaliśmy się w Rzymie na Jubileuszu Biskupów w pierwszą sobotę października, to dzień ten musiał zgromadzić nas na wspólnej modlitwie u stóp Maryi, którą Lud Boży czci dzisiaj jako Królową Różańca Świętego.

Naszą modlitwę dzisiejszego wieczoru należy postrzegać zwłaszcza w świetle „orzędia fatimskiego”, którego treść wspomaga naszą refleksję nad historią XX stulecia. Dobrze się składa, że tę duchową perspektywę podkreśla obecność wśród nas czcigodnego wizerunku Matki Boskiej Fatimskiej, którą z radością goszczę znów w Watykanie, otoczony dostojną rzeszą mych braci w biskupstwie oraz licznymi kapłanami, zakonnikami, zakonnice i wiernymi, którzy zgromadzili się dzisiejszego wieczoru na tym placu

³ „L'Osservatore Romano” (wyd. pol.) 21(2000) nr 11-12, 21-22.

[22] 2. Rozważaliśmy „tajemnice chwalebne”. Z nieba, do którego została wzięta przez Pana, Maryja nieustannie kieruje nasz wzrok ku chwale Chrystusa zmartwychwstałego, w której objawia się zwycięstwo Boga i Jego zamysłu miłości nad złem i śmiercią. Jako biskupi, uczestnicy cierpień i chwały Chrystusa (por. 1 P 5, 1), jesteśmy pierwszymi świadkami tego zwycięstwa, który stanowi fundament niezawodnej nadziei dla całego człowieka i dla całego rodzaju ludzkiego.

Jezus Chrystus zmartwychwstały rozesłał nas na cały świat, abyśmy głosili Jego Ewangelię zbawienia, i dzięki temu w ciągu dwudziestu stuleci to orędzie rozeszło się z Jerozolimy na pięć kontynentów. Dzisiejszego wieczoru nasza modlitwa zjednoczyła duchowo całą ludzką rodzinę wokół Maryi, *Regina Mundi*.

3. W kontekście Wielkiego Jubileuszu Roku 2000 pragnęliśmy wyrazić wdzięczność Kościoła za macierzyńską troskę, jaką Maryja otaczała zawsze swoje dzieci, pielgrzymujące poprzez dzieje. Nie było stulecia i nie ma narodu, w którym Ona nie dała odczuć swej obecności, niosąc wiernym, zwłaszcza najmniejszym i ubogim, światło, nadzieję i pocieszenie.

Ufając w Jej macierzyńską opiekę, dokonamy jutro, na zakończenie koncelebrowanej Eucharystii, kolejalnego Aktu zawierzenia Niepokalanemu Sercu Maryi. Dzisiejszego wieczoru, rozważając wspólnie tajemnice chwalebne różańca świętego, przygotowaliśmy się wewnętrznie do tego wydarzenia, przyjmując postawę apostołów, zgromadzonych wraz z Maryją w Wieczerniku na jednomyślniej i zgodnej modlitwie.

W intencji każdego z was i waszej posługi wzywałem i nieustannie wzywam specjalnego wstawiennictwa Matki Kościoła. Niech Ona wspomaga was zawsze w trudnej, ale porywającej misji głoszenia Ewangelii we wszystkich częściach ziemi, aby każdy człowiek, poczynając od najmniejszych i ubogich, przyjął Dobrą Nowinę o Chrystusie Zbawicielu.

VIII Międzynarodowe Kolokwium Mariologiczne⁴
(Rzym, 13 października 2000 r.)

Duchowość trynitarna we wspólnocie z Maryją

Najdrożsi bracia i siostry!

[961] 1. Jestem szczęśliwy, że mogę gościć was dziś, z okazji ósmego Międzynarodowego Kolokwium Mariologicznego na temat: „Święty Ludwik Maria Grignon de Montfort: duchowość trynitarna we wspólnocie z Maryją”. Pozdrawiam wszystkich serdecznie: organizatorów, wykładowców, uczestników. Szczególne podziękowania składam księdzu biskupowi François Garnier z Luçon za słowa, które wyrażały uczucia nas wszystkich. Dzisiejsze spotkanie przywodzi na myśl to, co zdarzyło

⁴ „La traccia” 21(2000) nr 10, 961-962.